

ха, като представи предъ очудения момъкъ таквази сцена, каквато не си е въобразявалъ най-сластолюбивыйтъ Сибаритъ. Безкраенъ салонъ за пиршество са показа на срѣща му освѣтенъ отъ безчетны свѣтленици; ароматытъ на сичкытъ благовонны цвѣтъ пълняхъ въздуха. Отъ върховетъ на изящнытъ стѣлпове высяхъ бѣлы като снѣгъ украшения отъ великолѣпны платове попъстрены отъ златы звѣзды. Къмъ края на салона два мраморны водомета разбивахъ въ въздуха воднытъ си струи на безчисленны свѣтлы елмазы. Въ срѣдата на салона, щомъ стигна Арбакъ съ Апкида, изникна изъ подъ пата, всрѣдъ една мелодія на невидимы пѣвцы, трапеза съ найпревосходны ястия които бы могъли да измысли найвзискателныйтъ гастрономъ любитель на пироветъ. Много отъ сѣждоветъ на нея бѣхъ направены отъ веществото Миррина на което днесъ направата е неизвѣстна (а) намъ; тѣ бѣхъ пълны отъ сичко каквото е призвелъ Истокъ драгоцѣнно; а сѣдалищата на около бѣхъ покриты съ сини златотѣканы накрывкы. Въ туй време искусствена ароматическа роса прокарана чрезъ подземны масуры падаше невидимо изъ покрыва на салона и расхлаждаше въздуха. Отъ златотѣканытъ накрывкы найподиръ подадохъ са групы отъ свърхчеловѣчески женскы образы, какъто са поевн едно време на очитъ на честитаго Адониса небесныйтъ образъ на майката на Любовта. Тѣзи момы, едни съ вѣвцы, а другы съ сладкозвучны арфы въ рѣка, обиколехъ Апкида и го заведохъ на трапезата, но когато младыйтъ момъкъ са оплете въ гирланды отъ триандафилы, тогази земята тогази сѣка земна мысль псхвърки изъ уаму. Мислише че държи свързано въ гърдытъ си дыханіето си отъ страхъ да са неразбуди въ него наприганьето на чувствата, съвсѣмъ че не бѣ са още подчинилъ на заблуденіето имъ; той са прострѣ цѣлъ на земята, кръвообращеніето му станъ бързо като зъ огневнца, притъмнѣ му на очитѣ. Като са намѣрваше въ таквози изступленіе и омайване нова една стремителна и вакхическа пѣсень възвълнува слуха му.

АНАКРЕОНТИЧЕСКА ПѢСЕНЬ.

Въ злата са чаша червентъ
Прекрасното питіе на Бакха,
Да обикали да искрѣтъ
Главы на млади да распаля.

(а) Може да е китайскійтъ фарфоръ. Туй мнѣніе едни пріемать, а другы отхвърлятъ.